

nisi Hierolymitanum concedere aliquibus clericis facultatis literas dimissorias, ut ab Episcopis ordinantur.

Inter Archimandritanum, & Archiepiscopum Mellafensem super collatione Ordinum & concessionis literarum dimissorialium, circa hoc temp. controversia vergente, Congregatio censuit, non licete Archimandrita Ouides conferre.

Congregatio Concilii confitit, Regulares superiores possunt subditio itidem regulari, qui praeclitas qualitatibus requisitis ordinis suscipere voluerit, literas dimissorias concedere, ad Episcopum tamen Diocesanum, nece illius Monasterii, in cuius familia ab hiis, ad quos pertinet, regulari, polius faciat, si Diocesanus abfuerit, vel non esset habiturus ordinariates, vel Episcopales fides vacaret, ad quemque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui ordinis consulerit, exanimetur quod doctinam, & dum ipsi Regularis non distulerit de industria conciliatione dimissorialium in id tempus, quo Episcopus Diocesanus vel abfuerit, vel nulla habiturus esset ordinariates. Verum cum a superioribus regulares Episcopo Diocesano absente vel ordinariates non habent, literas dimissorias dabantur, in eis utique huiusmodi causam absentia Diocesani, vel ordinationis ab eo non habendarum exprimendam esse.

53. APRIL. Stante declaratione facie Congregationis Tridentini Concilii ex mente feliciter cordationis Sexti V. facta videlicet, quod superiores Regulares possint habere subditos itidem Regularibus, qui habentes qualitates requisites Ordines suscipere voluerint, literas dimissorias concedere, ad Episcopum tamen Diocesanum, & si hi sunt abfuerint, ad quemque alium Episcopum, dum tamen ab ipso Episcopo, qui ordinis consulerit, examinetur, quod doctinam. Quodcumque fuit, quid esset obserendum, si Episcopus quidem abfuerit, sed minime ordinariates voluntarie habere?

Congregatio Concilii reum ad S. D. Clementem VIII. relatarum censuit in casu, quo Episcopus fuerit praefas & noluerit habere ordinariates, idem protinus observandum est, quod declaratum fuit, servari debet, si Episcopus fuerit abens, ita tamen si suscepito Ordinum data opera non fuerit dilata in id tempus, quo Episcopus Diocesanus nullas esse habitus ordinariates.

5. Subditus fobi non sit. Hoc verum est,

Dilect. 3.
3390.

cum iure proprio sibi non licet, ut in cap. Abbatis de privilegiis, in 6. lec. si ex privilegio Apostolico. Eadem pena ad impetrantes dimissorias a Capitulo Sede vacante, aut ab Abbatibus & similibus, extenditur.

6. Nec ipsi Abbates. Nulli Abbati

(etiam quibusvis privilegiis munito) licet concedere dimissorias cuicunque clerici seculari, etiam ad Ordinatum ejus directas.

7. Et alii exempli. Licet fratres S. Joannis Hierolymitanii sine privilegiari etiam circa clericos, qui in eorum Monasteriis, & ordinibus intervenient, non possint tam literas dimissorias ad ordinis suscipientes alios concedere, nisi sine qua non ordinis professi.

8. A Capitulo Episcopali, Sede vacante.

Sacra Congregatio censuit die 4. Julii 1573, non licete Capitulo literas dimissorias concedere ex hoc Decrto, quamvis habeat territorium distinctum ex exemplum, ac immemorabilem possessionem, & sint judicces ordinarii.

Non impedierunt tamen Capitulo Cathedralium, quin Sede vacante Vicarium creare possint, si Sede ad Capitulum habeat electio spectabat.

Vicarii Ecclesie Cathedralis Sede vacante, vel alii inferiores concedentes dimissorias in eundem in penas, de quibus hic non auferunt in plenam excommunicationis in cap. 10. Sess. 7. quia nullius cap. 10. fuit hic tantum expressum ad penas Vicariorum deputatorum in Cathedralibus, si concedens incidet in excommunicationem, ut si Vicarius alias deputatus; sed voluit concedentes incutere tantum in illas penas, de quibus hic excepto Capitulo Cathedrali; ut in id cap. 10. Sess. 7. licet forte esset etiam dubium, an Vicarios Capituli Cathedralis concedentes voluerit Concilium subire illas penas cap. 10.

Abbas sancte Marie de succursu ordinis montis Oliveti an potuerit in loco ordinaria sua jurisdictionis conferre minores ordinis tribus regularibus S. Augustini a Iis Superioribus ad hunc effectum dimisit per privilegium Julii II. qui Prelatis dictae Congregationis concedit, ita ut habeantur probediti, ita ut non incurvant penas, que in dict. Sess. 23. cap. 3. & 10. & Sess. 14. cap. 2. habentur in Congregatio Concilia censuit, non oblatare, quod non sit benedictus, quia ex privilegio Julii II. habetur in omnibus pro benedictis, non potuisse tamen conferre minores ordinis dictis

Rec.

Regularibus, abique conuenienti Episcopi locis, ut habeant supra in c. ult. Sess. 6. non tam incertis penam d. 10. in fine, qua loquuntur tantum de concedentibus dimissoriis. Item illud c. 2. Sess. 14. qui loquitur in Episcopis nullius, &c. Non item illud c. 8. quod loquitur quando sine testimonio Ordinarii, sed in penam cap. fin. Sess. 6. eo quod sine licensa Ordinarii loci contulit ordines; & dicitur d. c. loquitur de Episcopo, tamen Congregatio censuit, multo magis habere locum in Abbate, & cum similiter d. cap. dicas suffensus ab exercito Pontificalium, intelligi absolute, non autem per annum dumirat, quia quando voluit per annum suspendit tantum, illud expedit, dd. cc. 8. sicut Abbas iste tantum erit suffensus ab exercito illorum aequalium, quos Pontificali dignitate & auctoritate exercebat, nempe a collatione ordinis & similium; non autem confundit suffensus a divinis, quia ut religiosi factos celebrare poterit. Ac conleguis erit, ut postea celebravit Missam, & ita id fit effectus irregularis, tamen indicat rehabilitacione ad exercenda Pontificalia, a quibus fuit suffensus.

REMISSIONES.

a. Vide Rebiffi resp. 2. Veg. tom. 2. de curis c. 12. §. 8. n. 3. Fr. Emman. in summ. part. 2. c. 14. lib. 2. c. 22. & quiesc. Reg. tom. 1. q. 18. art. 1. Pet. Henriquez in summ. lib. 10. c. 23. §. 3. Petri Ledequin in summ. trax. de Sacram. Ordin. c. 8. Pet. Azor. in his. moral. p. 1. l. 12. c. 20. q. 9. & part. 2. lib. 3. c. 48. quiesc. 15. verb. Cather. Zerol. in praxi Episc. part. 1. verb. Abbas. Flores Vat. lib. 3. glosa. cap. num. 4. & n. 32. Thom. Valac. tom. 1. alleg. 3. num. 6. plures ex antiquioribus reser. Cened. ad Decret. collect. 105. * Salzed. ad Bern. Diaz cap. 26. lit. C.

b. Cuicquam, qui regularis subdus sibi non sit. 1. Vide Fr. Emman. in summ. part. 2. c. 14. n. 9. & quiesc. regal. tom. 1. q. 2. art. 1. 2. Vel Capitula. Quae quidem Capitulo iure aliquo speciali jurisdictionem habent in aliqua Diocesi parte, requiri Fr. Emman. d. c. 14. n. 9. nam de Capitulo Sede vacante exstat Decretus huius Concilii sess. 7. c. 10.

c. Ad Episcopas, intra quorum Diocesis fines existunt, pertinens. Quod tamen si sunt negligentes, & generaliter non facient ea, quae debent, & admonitione se non emendaverint, tunc Archiepiscopus, invitatis eis supplebit vice eorum, scilicet, quod in Concil. Tridi. cum Gall.

Parochia illorum ordinabit Clericos, infra ut in Ecclesiis, excommunicabit, & absolvet, refolvit Quarant. in summa Bullarii, verb. Archiepiscopi anterioris, num. 21. in medio.

d. Literas dimissorias, &c.) Vide P. Azor. ubi supra. Zerol. diff. verb. Abbas pag. 10. * sup. Sess. 7. cap. 10. de reform. Bern. Diaz in prax. cap. c. 26. num. 2. & ibi Salzed. Majol. de irregularitate. lib. 4. c. 5. n. 5. & c. 8.

An Abbas habens iusta Episcopalis, posset has literas dimissorias subdus suis ad sarcos Ordines recipi: non date? Affirmat Ricci, in sua praxi var. ref. 295. n. 2. Non tantum tamen Salzed. ad Bern. Diaz in prax. cap. c. 25. Rebiffi. Henriquez & alii relati ad codicem Ricci. d. c. 295. n. 1.

CAPUT XI.

Minoribus ordinandi servent interstitia, exerceant Ordinis suscepti officium, reverentur superioris in Ordine, frequenter communionem faciant, sicutque tales, quos scientiae spes majoribus Ordinibus dignos ostendat, annis sit media a posse mea minorum ad primum majorum Ordinum.

a. Minores Ordines iis, qui saltem (a) 1. Latinam in lingua intelligent, per temporum in teritia, nisi aliud Episcopic expedire c. 13. magis videtur, conferantur; ut eo accuratius, quantum sit hujus disciplina pondus, possint edoceri, (b) in ea c. 17. & c. 26. cui adscripti erunt, (c) Ecclesia, nisi t. Bracc. car. c. 38. vide 1. Nic. c. 2. Sardic. c. 13. & Cap. 26. lit. C.

b. Cuiquam, qui regularis subdus sibi non sit. 1. Vide Fr. Emman. in summ. part. 2. c. 14. n. 9. & quiesc. regal. tom. 1. q. 2. art. 1. 2. Vel Capitula. Quae quidem Capitulo iure aliquo speciali jurisdictionem habent in aliqua Diocesi parte, requiri Fr. Emman. d. c. 14. n. 9. nam de Capitulo Sede vacante exstat Decretus huius Concilii sess. 7. c. 10.

P 3 altio.

altiores gradus, & sacratissima mysteria sit iugressus, nemo nisi iniurie, quem non scientie spes majoribus ordinibus dignum ostendat. Hi d's qn vero nosm post annum a suscepione postrem gratias minorum Ordinum ad factos Ordines promovantur: 2. nisi necessitas, ut Ecclesie utilitas judicio 3. Episcopi aliud exposcat.

DECLARATIONES.

Affiliati,
21. April.
1592.
Scribent.
22. Sept.
1592.

Congregatio Concilii censuit, facultatem remittendi interstitia Episcopo competenter, ex causis comprehensis in cap. 11. & 14. sif. 23. transire in Vicarium Capitali, Sede vacante.

1. *Latinam linguam intelligent.*) Congregatio Concilii censuit, homines regionis Illyricae, quamvis Latini idiomatici rudes, si tamet lingua Illyricana intelligant, posse ad Ordines promoveri, nisi Canonicum obstat impedimentum, non obstante c. 11. sif. 23. & constitutione sancte mem. Sixti V.

2. *Nisi necessitas.*) Talem haber necessitatem, qui est profluvio eodem curatur: tenetur enim se promovere facte ad Sacerdotium intra annum, & quando proovesit, non erit necesse, ut fit in aliquo Ordine.

Congregatio Concilii censuit, Episcopi Vicarium habentem generale mandatum in forma, posse abesse Episcopo concedere dimissiones ad Ordines, atque item remittere interstitia: idem quantum ad hoc pertinet, Oratores, nisi alius obstat, sive recte promovet, sed ex eo, quod eodem de Oratores minores Ordines suscepit: ita demum esse male promovet, si regionis confundentes receptum non sit, ut ipsi minores Ordines eodem die concenserint.

3. *Episcop.*) An licet Vicario Generali abiente Episcopo suo uti facultate concessa Episcopo in hoc Decreto, & in sequenti c. 12. circa restituitionem temporum ordinandorum? Congregatio respondit, posito quod Generals Vicarius habeat generale mandatum in forma, posse.

Congregatio Concilii censuit, remissione invenientrum, etiam quoad Regulares, ex causa tantum a Concilio expressi faciendam perpiceat ad Episcopum ordinantem eum, tamen hoc in te debere, quod causas, deis, in iudicio & attestatione superius regulatis ordinandi,

5. Mart.
1592.

Vicarium habentem generale mandatum in forma, posse abesse Episcopo dispensationem super interstitia petiri ad Episcopum oīstantem, deber tanen fieri mentio in litteris dimissorialibus suorum superiorum pertinentibus ad Episcopum, & ut super illis dispensare dignetur, attentis necessitate, vel utilitate Ecclesie, seu R. ligioni, referat Prospere de Bellaria in addit. ad Quartensem in famula Bullaria verb. Ordo, prop. fons, p. 395. Aloysi Ricci, Neapol. Archiepiscopus des. 83.

3. Sacra Cardinalium Congregatio cen-

suit eos, qui ad Subdiaconatus Ordinem qua

REMISSIONES.

a. Vide Concil. Brachar. 4. aff. 2. cap. 1. Vivaldi, in Candelab. tit. de Sacram. Ordin. vni. Sexta. Fr. Eman. quæst. Regul. tom. 3. quæst. 24. art. 5. Thom. Valac. tom. 1. alleg. 4. a. princ. *) Vide etiam Navari in Manual. cap. 25. num. 71. Majol. de irreg. lib. 1. cap. 11. Salzed. ad Bern. Diaz cap. 25. lit. C. Cavalc. des. 11. num. 14. & 15. p. 3. ac etiam Salzed. sapta lib. 1. lit. B.

8 Quod non peccat, nec est suspensus, qui quatuor minores Ordines eodem die defulcunt, in eo etiam quod potest accipere illos & subdiaconatum, ubi est talis confuetudo, resolvunt Guttier. Canon. lib. 1. cap. 26. num. 31. & 32. Eman. de Sacra verb. Ordo, 17. P. Soarez tom. 5. disp. 31. sif. 1. n. 4. Fr. Eman. d. tom. 3. quæst. 23. art. 4. Thom. Valac. tom. 1. alleg. 4. n. 2. P. Valer. Reginald. in prax. fori penit. lib. 32. tract. 2. n. 70. vers. Ad hanc, & Menochi. de arbitrio. cap. 64. num. 8. dicit, quod Concilium in praetenti omnem futuру contunditudinem in contradictione.

7 *Nisi forte ex causa studiorum absent.*) Vide Horat. Lutum de privileg. scholast. privili. 99.

8 *Huius nonnulli post annum.*) Vide Fr. Eman. summ. p. 1. cap. 16. num. 3. & quæst. Regul. tom. 3. q. 9. art. 6. & Navar. in Manual. cap. 25. num. 71. Majol. de irreg. lib. 1. cap. 11. Salzed. ad Bern. Diaz in prax. cap. 25. lit. C.

1. Sacra Cardinalium Congregatio censuit in ordinatione regularium dispensationem super interstitia petiri ad Episcopum oīstantem, deber tanen fieri mentio in litteris dimissorialibus suorum superiorum pertinentibus ad Episcopum, & ut super illis dispensare dignetur, attentis necessitate, vel utilitate Ecclesie, seu R. ligioni, referat Prospere de Bellaria in addit. ad Quartensem in famula Bullaria verb. Ordo, prop. fons, p. 395. Aloysi Ricci, Neapol. Archiepiscopus des. 83.

2. Sacra Cardinalium Congregatio cen-

Sessione XXIII. Cap. XII. de Reformatione. 231

quatuor temporibus Quadragestimis promoti fuerint, post annis uno sequenti eisdem quatuor temporibus Quadragestimis ad Diaconatum promoveri, licet annus naturalis integer tunc lapsus non fuerit, cum futuro anno Pa-
cifici festum celarius, quam superiori celebretur.

*) Sacra Cardinalium Congregatio sic censuit: Licet ex decreto hispus Concilii post minores Ordines expetendus esset annus, antiquum quin ad factos Ordines promoveriat: potest tamen quicq; parochialem acquirebit, etiam non habeat aliquem Ordinem sacram, & in annu num promoveri ad Sacerdotium debet, referat Gare. de Benetis p. 7. c. 4. n. 47.

An obtinente beneficium curarum oportet esse Diaconum, vel sicutem Subdiaconum, cum inita annu debet pro moveri ad Sacerdotium, Congregatio censuit non oportere, prout refert Navari in Manual. cap. 25. num. 10. P. Azor. infib. Moral. part. 2. lib. 6. cap. 5. quæst. 9. ad fin.

CAPUT XII.

Etas ordinandorum ad Subdiaconatum, Diaconatum, Presbyteratum, ferenda etiam per Regulares examinandas ab Episcopis.

* *N*ullus imposter ad Subdiaconatus Ordinum ante & vigescimum secundum, ad Diaconatum ante (a) vigescimum tertium, ad Presbyteratum (b) ante vigescimum quintum etatis sua annum & promoveatur. Sciant tamen Episcopi, non singulos, in ea etate constitutos, debet ad hos Ordines assumi, sed dignos dum taxat, & quorum probata vita feneribus sit. 1. Regulares quoque a. nec in minori etate, nec sine diligentia Episcopi examine * ordinentur: priviliegiis quibuscumque, quod hoc, peritus exclusi.

DECLARATIONES.

1. Regulares quoque,) Juxta textum cap. Cum nullus, & Religiosus de temp. Ordin. &

ibi Gemini. num. 3. & alias Congregatio hoc censuit.

2. *Nec in minori etate.*) Circa etate Episcopos non potest dispensare. Goff. in Clem. Generalem, Sylvestr. vers. etat. num. 3.

Congregatio Concilii censuit, sufficeret 7. Sept. annum 25. suffit ceptum, ut quis ad presbyteratus ordinem, carceris requisitis conseruantibus, promoveri possit.

Congregatio Concilii censuit eos, qui Valentini ad subdiaconum Ordinem quatuor temporibus quadragestimis promoti fuerint, post annis subsecutis cildem quatuor temporibus quadragestimis ad Diaconatum promoveri, licet annus naturalis integer tunc lapsus non fuerit, cum futuro anno Pacifici festum celarius, quam superiori celebretur.

S. D. N. Gregorius XIII. reformato Calendario, decem dies derexit. Omnis vero, qui promoveri voluerit ad Ordines, debet habere rationem illorum decem dieum, colique implevit, & antiquum ordinari le curat. Ita in quadam Tornacensi Anno 1601.

REMISSIONES.

a. Vide Navar. in Manual. cap. 25. num. 10. cum seq. & num. 103. Fr. Eman. quæst. Regul. tom. 1. quæst. 23. art. 6. P. Henriquez in summa lib. 10. cap. 19. §. 2. Pet. Ledesma, in summa p. 1. tract. de Sacram. Ordin. cap. 7. a. princ. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 26. a. num. 8. Iste Garcia de Benif. p. 7. cap. 4. num. 21. cum seq. P. Reginald. in Sacram. tom. 2. dip. 20. num. 10. & 21. in prax. cap. 20. num. 10. & 21. Vide etiam Mandol. in regul. 24. Cencel. Bern. Diaz in prax. cap. 26. ubi Salzed. lit. B. Cened. in collect. 4. ad sexum. Ricci in sua prax. variar. refut. cap. 105.

* Ante vigescimum secundum.) Sufficere incepit affirmat P. Henriquez & §. 2. & lib. 13. cap. 38. §. 2. ibi etas pro Subdiaconate designatur annus 22. inchoatus pro Diaconatu 23. incepit, sed ad Presbyteratum fons est 25. incipit per diecm. Vide etiam P. Valer. Reginald. in prax. fori. p. 10. 1626. c. 3. n. 166.

† Ante 25. etatis sua annum.) Vide L. 27. tit. 6. pars. 1. & quæ ibi notat Greg. Lopez.

* Episcopi examine.) Vide Bern. Diaz in prax. can. 25. ubi Salzed. lit. A.

CAPUT XIII.

Subdiaconi ordinentur sperantes se continere posse, diebus festis, quibus ministraverint, communionem suam: annus fit Ecclesiasticus ante promotionem ad Diaconatum, Ordines facri duo nulli conferantur eodem die.

Subdiaconi, & Diaconi ordinentur, (a) ut habentes bonum testimoniū, & in morib⁹ (b) Ordinibus jam probati, ac literis, & iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, instruti. Qui sperant, DEO auctore, se continere posse, Ecclesiis, quibus ascribentur, intervenient, scient quæ maxime decere, t. si saltem diebus Dominicis, & solemnibus, cum altari ministraverint, sacram Communionem, & percepient. Promoti ad sacrum Subdiaconatum Ordinem, t. 3. & 4. si per annum saltem in eo non sint versati, 4. ad altiorum gradum, nisi aliud Episcopo videatur, ascendere non permittantur. 5. Duo (c) facit Ordines non eodem die, * etiam Regalibus, conseruantur: privilegiis, ac iudicis quibusvis concessis, non obstantibus quibuscumque.

DECLARATIONES.

1. Si saltem diebus Dominicis.) Si isti Diaconi & Subdiaconi in Misā solemnī ministrantes essent sacerdotes, melius est, ut ante vel post Misam majorem celebrent, quam Eucharistiam solam recipiant de manu sacerdotis, cui ipsi administraverint.

2. Percepient.) Quod si habent praebendas hujusmodi Ordines requiriunt, etiam si essent Sacerdotes, placuit Congregationi, ut illi Diaconi & Subdiaconi in Misā solemnī ministrantes essent Sacerdotes, melius esse, ut ipsi post vel ante Misam celebrant, quam Eucharistiam solam recipiant de manu Sacerdotis.

3. Si per annum saltem.) Ob eminen-

tiam doctrinae vel bonum testimoniū, & de confessis Ordinarii summus Pontifices concedit, ut quis omnes Ordines, etiam presbyteratus, breviter tempore sumere posset, etiam extra tempora. Sic responsum fuit Episcopo Placentino.

An per Bullam Sixti V. contra male promotois in interstitiis fervandis, annus, qui interponi debet in promotione de uno ad alterum sacram Ordinem, duodecim mensium complexis esse debet, vel sufficiat lapsa esse quartus interstitius, que proprie varietatem felorum mobilium occurrit, quoque 12. mensis compleatur? S. Dicit N. ex sententia Congregatiois dicit, attendendum esse cursum quatuor diutorum interstitiiorum, non autem tempus 2. mensium complectorum. Sed questionis huius, An per dictam constitutionem certe revocatio seu restituatio arbitrium Episcopo concessum, ut possit ordinare infra annum a promotione unius Ordinis facti ad alterum juxta Decretum Concilii Trident. hoc cap. 3. Sanditas sua respondit, non esse luge mentis alterare dispositionem superdicti Decreti, immo vult illius manere in sua primitiva validitate, & rigore absque ulla innovatione, vel substitutione.

4. Ad altiorum gradum.) Nisi esset propositus Parochiali, ut supra cap. 11. §. 2. Non necessitas.

5. Duo facit ordines.) Qui ex confusione alicuius regionis quatuor minores Ordines & Subdiaconatum eodem de suscepunt, * non sunt ob hoc suspensi.

REMISSIONES.

a. Vide Pet. Ledesma in sum. p. 1. tract. de Sacram. Ordin. c. 8. concil. 11.

* Vide etiam Salzed ad Bern. Diaz in prax. can. c. 2. lit. B.

+ Promotus ad sacrum subdiaconatum Ordinem.) Vide Cavalc. deis. 11. num. 14. & 15. p. 3.

Si per annum saltem in eo non sunt versati, aliquam contrahat censorum, vel irregularitatē? Negant Zerol in prax. Episc. p. 2. verbis, Ord. §. 8. pag. 170. & Part. 2. ead. verbis. & res. Ad quintum. Says. sub ist. de temp. ord. decif. 3. quo referit Aloys. Ricci. in collect. decif. part. 3. collect. 576. Affirm. P. Henriquez in summa lib. 6. cap. 10. §. 3.

Quod promoti ad sacros Ordines ante legitimam etatem, vel extra tempora, vel sine litteris dimissoriis, sunt suspensi ab omnibus

omni Ordinum exercitio, sublata omni facultate ascendendi ad alios Ordines superiores: & si in eis iusfusci ministrae presumperint, irregulares effecti, omnibus, & quibuscumque per eos in titulum, commendatis, aut alii ostentis dignitatis, officiis & beneficiis Ecclesiasticis, ipso facto privantur, & privati esse declarantur, & inhabiles, & incapaces in perpetuum ad illa, & alia similia beneficia, & diffimilia in perpetuum obtinenda, tenent. Pe Azor. infl. Moral. part. 2. lib. 7. cap. 17. q. 18. Quarant. in summa Bullarii, verbo, Ordo, in principi.

5. Duo facit non eodem die etiam Regularibus conferantur.) Vide P. Henrici in summa lib. 6. cap. 10. §. 3. lit. Q. & lib. 3. cap. 38. in fine. Fr. Emmanuel in explicit. Rulle Crucis. fol. mibi 238. & quies. Rull. tom. 3. quies. 23. art. 4. & quies. 24. art. 3. & 5. P. Valer. Regin. in praxis iori penit. lib. 3. tract. 2. nam. 189. ubi refutat, irregulares esse cum, qui contra patrie confunduntur, uno eodemque die quatuor Ordines minores & Subdiaconi vel duos maiores Ordines suscepunt fuisse, id est. in principio, sed non advente Episcopo. * Vide Salzed. ad Bern. Diaz in prax. can. cap. 25. lit. D.

CAPUT XIV.

Ordinandi Presbyteri annum egerint in exercitio diaconali, sint tales, qui noverint docere cateros, & ministrare Sacramenta, capitis moribus bonorum operum datum exemplum & vita monita. Ordinanti frequentiter Missam celebrant. Quidam promotoi per salutem dispensabiles ab Episcopo.

¶ Qui pie & fideliter in ministeriis ante actis le gesserint, & ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimoniū; & hi sint, qui non modo in Diaconatu ad minus 1. annum integrum, nisi ob Episcopie utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videbetur, ministraverint, sed etiam 2. ad populum docendum ea, que scire omnibus necessarium est ad salutem, ac mini-

stranda Sacramenta, diligente examinante precedente, idonei comprehendorunt: atque ita pietate, ac caris moribus conspicui, ut praelarum bonorum operum exemplum & vita monita ab eis possint expectari. 3. Ceter Episcopos, & ut saltem diebus Dominicis & festis solemnibus, si autem cum habuerint animarum, tam frequenter, ut suo muneri satisfaciant, Missas celebrant. 4. Si cum promotis per salutem, si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa possit dispensare.

DECLARATIONES.

1. *Annum integrum.*) Intellige, Ecclesiasticum. Vide c. prec. §. per Bellum.

2. *Sed etiam ad populum docendum.*)

Subdiaconi, & Diaconi, qui carent doctrina his requisitis in Ordine Presbyteratus non sunt ad Ordinem Presbyteratus admittendi, ubi est defectus sacerdotium, & ubi proper tenuitatem præbendarii nulla adest spes habendi literatos sacerdotes. Congregatio quippe certa, nonneque ignorans promovendois est ad facies Ordines, sed jam promovis conferti polli Parochiales, quando literatores inventari non possent. Interim Episcopus diligenter curare debet, ut dicant, & prout profercent, debet eos promovere, ac tandem ex sua conscientia & iudicio rem totam confidari, juxta illud: *Tu magis scire potes.* Interca autem, si adit pensura sacerdorum fucularium, utendum est opera Regularium.

An obivis Parochiale beneficium ubique condensus sit idoneus, & abique alia Episcoporum approbatione audire possit confessiones tantum eorum, qui non habent hujusmodi privilegium, sed ex Parochialium confensu. Respondit Congregatio non posse.

Nec Hierosolymitanus militis Sacerdotes, si Parochi non sunt, possunt audire confessiones, nec alia Sacramenta ministrare, nisi ab Episcopo sint approbati. Ita resonum fuit Maledictum Episcopo.

An saltem prouisus de Parochiali Ecclesia per concilium condensus sit approbatus idoneus minister ad audiendas confessiones in illa Diocesi, in qua illam Parochialium obiungit?

Congregatio censuit, censeri duxatae in ea civitate vel oppido, ubi sita est Parochialis, non autem passim per totam Diocesim.

An eo casu diuina Parochiali, habeti etiam nihilominus debet idoneum, ut verbum in d. Decreto beneficium obicitur extenuatur, vel omnibus i Congregatio respondit non haberet.

3. Cures Episcopos.) Adhortationibus & monitionibus cum suis presbyteris agere debet Episcopus, non autem cogere censuram Ecclesiasticas, ut diebus Dominicis & festis solennibus ipsi Presbyteri celebrentur. Nec enim potest Episcopus sub premissis, & censuris montre, ut legimus non impediti debent celebrare, sed foliis adhortationibus & monitionibus eit locutus.

4. Cum promosis per salutem.) Ea non solum intelligenda sunt de promotis per salutem, aliquo factorum Ordinaria omisso, immo vera etiam de promotis ad majores Ordines omisissis minoribus, five omnibus, five uno tantum, & etiam causa quo aliqui omiserint primam tonsuram. Congregatio enim censuit Anno 1588. habere locum Decretum Concilii in omnibus causis posuisse.

REMISSIONES.

a. Vnde Concio Brachar. 4. art. 2. cap. de examine ordin. cap. 10. Fr. Emaninus in sum. pag. 2. cap. 14. num. 1. * Vide etiam Salzedo, ad Bern. Diaz in prax. can. cap. 21. lib. 11. 11.

b. Ob Ecclesie nullitudinem.) Vide Fr. Eman. quæst. Regul. tom. 3. quæst. 24. art. 6. & 7.

y. Cures Episcopos, ut ii falsi diebus Dominicis, &c.) Vide Spin. in speculo testament. Gloss. 3. princip. num. 63. Fr. Eman. in summa p. 1. cap. 252. num. 1. P. Ariz. infra. Moral. p. 1. lib. 10. c. 24. column. mibi 1016. cum fess.

d. Cum promosis per salutem, &c.) Vide Navar. in Manual. cap. 23. num. 71. Fr. Emmanuel. in summa part. 2. cap. 17. num. 9. * Vide etiam Bern. Diaz in prax. canon. cap. 24. ubi & Salzedo lib. 10.

C A P U T XV.

Prater potestatem absolvendi acceptamus in ordinatione, debent etiam regulares lates ante idonei ab Ordinario reputari, & approbat esse, ut facultatum audient Confessiones.

a. &c. 1. Quamvis Presbyteri in sua ordinatione a peccatis absolvendi potestatem accipiant, decernit tamen sancta Synodus, 2. & nullum (a) etiam Regularem, 3. & dictum & post Confessiones facultarium etiam de debito sacerdotorum, audire, nec ad id deponendum reputari; nisi aut Parochiale beneficium, aut 4. & &c. ab Episcopo per examen, & illis videbitur esse necessarium, aut μ. & alias idoneus judicetur, 5. & approbationem, que gratis detur, obtinet; privilegium, & consueruisse quacunque etiam immemorabili, non obsstantibus.

DECLARATIONES.

1. Quamvis Presbyteri,) S. D. N. aus duas relatione Congregationis, declaravit Episcopos vigore privilegii, de quo in cap. fin. de panis. & Remissi, non potest nisi clericale sacerdotem sibi non subditum, qui a proprio Ordinario non fuerit ad hoc iuxta formam hujus Decreti admissus, seu approbatus ad audiendas Confessiones. Vide infra, hoc cap. S. N. 15.

2. Nullum etiam regularem.) S. D. N. declaravit, tempore Jubilii posse omnes Regulares confiteri peccata sua quibuslibet sacerdotibus approbatis ab Ordinario ad audiendas Confessiones: In Bulla enim non fit mentio, nisi de Ordinario eorum, qui audiunt Confessiones, non autem de Ordinario penitentium.

3. Posse Confessiones facultarium etiam sacerdotum audire.) Nec etiam id facere possunt in privatis dominis ex urgenti causa, veluti infirmorum & senium, qui ob ingravescensem gravem Ecclesiastam commode adire non possunt. Nec in hujusmodi causis confutationes Synodales, & aliae prohibitions allegari possunt.

Con-

Sesso XXIII. Cap. XV. de Reformatione.

235

30. Mart. 1594. Congregatio Concilii censuit, in Monasterio ac etiā Collegiis Regularium, ubi Regularia instituta servantur, si Episcopo isti Sacerdos examinatus & approbat non fuerit, validus non censetur, etiam quod eos, qui illi sacerdotio bona fide concili sunt, rati esse approbatum, vel ignorantes approbarionem requiri, Congregatio enim Concilii censuit, eam esse abolitionem nullam, tamet confitentes, quodam Deum excusat, remandari esse Confessionem, responderet caduca Congregatio.

Subdil. interiorum & exemptorum, licetiam audiendi Confessiones petere ab Episcopo debent, & ab eo approbationem obnoscere, offeranturque Episcopo a superioribus illarum Ecclesiarum. Nec potest contra hoc Decretum Concilii Provinciale vel Metropolitanum Concilium aliquo statuere, veluti si aliquis Baro praetexto iniuriarum cum Episcopo & suis Clero, vel sacerdoti extero presbitero etiam approbat ab Ordinario suo, qui si hunc voluntari accessisti, ut ejus & sue familie Confessiones audiat, poterit ei permitiri, dummodi illi exterius ab Episcopo Baroniis penitentis ad id idoneus sit approbatus.

REMISSIONES.

* Vide Zerol. in præc. Epis. part. 1. vobis, Confessores, pag. 86. Fr. Emmanuel in explicati. Bulle Crucis fol. 80. vero, & quæst. Regul. tom. 1. quæst. 59. art. 1. P. Valquez. in 3. p. Disc. Thomas, tom. 3. disp. 219. num. 55. & seq. P. Valer. Regius in præc. fori. pan. lib. 1. n. 169. P. Sanchez de Mazarin, lib. 3. disp. 12. n. 62. ubi disp. 19. num. 13. & 14. altera licentiam audiendi aliquorum Confessionis metu vel dolo obtentum dare veram jurisdictionem, de quo etiam P. Agid, de Sacra. & censor. tom. 2. disp. 8. num. 39. * Vide etiam Navar. in manuali, cap. 4. Guttier, in quæst. canon. 1. quæst. 6. num. 8. & quæst. 27. num. 23. & 28. Azaved. in 1. num. 4. & quæst. 1. lib. novae recipias. Ricci in præc. var. refut. cap. 24.

¶ An non approbatus invalide Confessiones audiat? Affirmat P. Sanchez de Mazarin. lib. 6. disp. 18. n. 20. P. Agid, de Sacra. tom. 2. disp. 8. num. 49.

* An sufficiat approbationem petuisse, si iniuste negetur? Negant P. Soar. tom. 4. disp. 28. fess. 3. & n. 5. Valer. R. ginaldi. 1. lib. 1. n. 192. P. Agid. disp. 8. n. 38.

¶ An,

ab Apostolorum temporibus in Ecclesiis laudabiliter recepta, & pluribus in locis aliquamdiu intermisit, in usum iusta facies. (a) Canones reverentur nec ab hereticis, tamquam orio- fice, traducantur; illius pristini monis restituendi defiderio flagrans sancta Synodus, decernit, ut in posterum, i. & hujusmodi ministeria non nisi per constitutos in dictis Ordinibus 2. exerceantur; omnemque & singulis Prelatis Ecclesiasticis in Domino horatur, & illis praecepit, ut, quantum fieri commode potest, in Ecclesiis Cathedralibus, Collegiatis, & 3. parochialibus suis diocesibus, si populus frequens, & Ecclesia proventus id ferre queat; hujusmodi functiones carent restitutas, & ex aliqua parte redditum aliquorum simplicium beneficiorum, vel fabricae Ecclesiae, si proventus sufficiat, aut utriusque illocorum, eas functiones exercentibus stipendia assignent: quibus, si negligentes fuerint, Ordinarii iudicio, aut ex parte incolarum, at in totum privari possint. Quod si ministerii quatuor minorum Ordinum exercendis Clerici calibes presto non erant, suffici posset etiam conjugati vita probata, dummodo non 4. bigami, ad ea matrua obeunda idonei, & qui Tonfaram, & habitum Clericalen in Ecclesia geltent.

DECLARATIONES.

1. Hujusmodi ministeria non nisi per constitutos in dictis Ordinibus. 2. Munus Accoliti aut Thimbulaii & his filiis, non possunt exerceri, nisi per constitutos in illis Ordinibus, quod est notandum, cum hoc (ut plurimum) passim non servetur, s. in fundo, dicitur 2.

2. Exercantur. 3) Ne quidem per fratres Iacobi, qui talibus Ordinibus non sunt insig- niti, exercere debent;

3. Et Provincialis. 4) Hoc liber locum etiam in Regulatibus, qui curam animarum exercunt.

4. Bigami. 5) An Episcopus sua autoris-

* c. 1. 57.
dict. eccles.
lath. c.
excoria.
c. lectio.
vitaria.
c. 1. 58.
dict. 22.
Ecc. sup.
c. 11. In-
nosc. in E-
pisc. 4. 45.

tate ordinaria poterit cum suo subditis vero bigano, qui alias cum duabus virginibus & successivis temporibus, quo modo defunctas sunt, matrimonium legitime conserxaret & consummaverat, dispensare, ut possit primam tonitram & simplicia benicia accipere, haecque eidem conferre, prouo consulit i. & dato quod non potuerit, an aliquas & quas censuras & penas incurrit tam Episcopis, quam si promotus? s. D. N. Sextus ex sententi Congregationis respondit: quoad Episcopum esse sufficiunt a collatione Ordinum. item promotum esse suspiculum ad executione ordinum suceptorum, beneficium annullis & fluctus perceperos non facile fuis.

REMISSIONES.

a. Nec ab hereticis tamquam orio- fice, &c.) Quod Ordo necessarius sit ad filios spirituales plurimandatorum ad Ecclesiae regimen, reflovit S. p. de Sacram. in genere, Lib. 6. c. 4. q. 1. cors. Alii quatuor Sacramenta.

b. Ut in posterum hujusmodi ministeria, &c.) Vide P. Azor. inst. Moral. p. 1. Lib. 3. c. 18. q. 2. 3.

CAPUT XVIII.

Datur forma erigendi Seminarium Clericorum praeceps temporum, in casus erectione plurima venient obser- vanda pro educatione promovendo- rum in Cathedralibus, & majoribus Ecclesiis.

Cum adolescentium etas (a) nisi recte instituatur, prona sit ad mundi voluptates sequendas; & nisi a teneris annis ad pictorem & religio- nem informetur, antequam vitiorum habitus totos homines possideat, num- quam perfecte, ac sine maximo, ac singulari propromptum Dei omnipotens auxilio in disciplina Ecclesiastica perseveret; sancta Synodus statuit, (b) 1. ut singulis Cathedralibus, Metropoli- tanis, &c. ut his maiores Ecclesie 2. pro modo facultatum, & diocesis amplius certum puerorum ipsius Civitatis, & diocesis vel ejus pro-

Sessio XXIII. Cap. XVIII. de Reformatione. 239

provincie, si ibi non repariantur, numerum in Collegio ad hoc prope ipsas Ecclesiis, 3. vel alio in loco convenienti, ab Episcopo eligendo, alete, ac religiose educare, & Ecclesiastici discipulis instituere teneantur. 4. In hoc vero Collegio recipiantur, qui ad minimum 12. annos 5. & ex legitimo matrimonio nati sint; ac legere, & scribere competenter noveant; & quorum indeo, & voluntaria sponte affectar, eos Ecclesiastici ministri perpetuo inferiuntur. (c) Pauperum autem, si filios praecepit eligi vult; nec ditorum excludit; modo suo sumptu alantur, † & studium praefferant Dno & Ecclesie inferiuntur. Hos pueros Episcopus in tot clas- ses, quae ei videbuntur, divitos, juxta eorum numerum, statent, ac in disciplina Ecclesiastica progrediunt, pat- rimoniis ei opportunitum videbuntur, Ecclesiarum ministerio addicte; pat- rimoniis in Collegio erudiantur retinebunt, alioisque in locum eductorum sufficiet; ita ut hoc Collegium Dei min- istriorum perpetuum seminarium sit. Ut vero in eadem disciplina Ecclesiastica commodius instituantur; 6. Ton- sura statim, atque habita Clericali semper uentur: grammatices, & can- tus, computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium disciplinam ducent: Sacram Scripturam, libros Ecclesiasticos, homiliae Sanctorum, atque Sa- cramentorum tradendorum, maxime qua spectant ad Confessiones, & ritu- um ac ceremoniarum formas, edic- cent. Curie Episcopalis, ut singulis diebus Missa sacrificio interficiat; ac saltem singulis mensibus confiteantur peccata, & juxta Confessoris judi- cium lumen Corpus Domini nostri Iesu Christi; Cathedrali, & aliis loci Ecclesie diebus festis inferviant. Que omnia, atque alia ad hanc rem op- portuna, & necessaria Episcopi singuli- 7. & cum consilio duorum Cano-

d. c. quia
e. q. 10.
f. 10.
g. 10.
h. 10.
i. 10.
j. 10.
k. 10.
l. 10.
m. 10.
n. 10.
o. 10.
p. 10.
q. 10.
r. 10.
s. 10.
t. 10.
u. 10.
v. 10.
w. 10.
x. 10.
y. 10.
z. 10.

loco.

locorum, etiam ex quibuscumque alii Ecclesiastici redditibus, 18. seu pro ventibus, 19. etiam aliorum Collegiorum: in quibus tamen Seminaria discentium, vel docentium (e) ad continentem Ecclesie bonum promovendum 20. actu non habentur: 21. hanc enim exempla esse voluit, 22. praeferquam ratione redditum, qui superflui essent ultra convenientem ipsorum Seminariorum sustentationem, seu corporum, 23. vel confraternitatem, 24. que in nonnullis locis schola appellatur, & omnium monasteriorum, 25. non tam men dicantur, etiam ex decimis quacumque ratione ad laicos, ex quibus subsidia Ecclesiastica solvi solet, & milites cupido cumque militie, aut Ordinis pertinentes fratribus & Sancti Joannis Hierosolymitanorum dux taxat exceptis, (f) 26. partem aliquam, vel portionem detraherent: & eam portionem sic detractam, nec non 27. beneficia aliquot simplicia, cupido cumque qualitas, & dignitatis fuerint, & etiam præstimos, vel præstimosimis portiones nupercutas 28. etiam ante vacationem, sine cultus divini, & illa obtinendum præjudicio, huic Collegio applicabunt & incorporabunt: quo locum habeat, etiam beneficiis sine reservata, vel affecta; nec per resignationem ipsorum beneficiorum, 29. ne & uniones & applications suspendi, vel nullo modo impediri possint; sed omnino quacumque vacatione, etiam in Curia effectum suum fortiant, & quamcumque constitutione non obstante. Ad hanc autem portionem solvendam, beneficiorum, dignitatum, personatum, & omnium, & singulorum supra commemoratorum professores, non modo pro se, 30. sed pro pensionibus, quas alii forsitan ex dictis fructibus solvent, reiunctio tamen pro rata, quodcum pro multis pensionibus, illis erit solvendum, ab Episcopo loci

c. fin. de mag. &c.
cum ex eo,
de Blec.
in 6.

f. Sup. feli.
de ref.

Sessio XXXIII. Cap. XVIII. de Reformatione. 241
sit, nominent, omni appellatione remota, quod si neglexerint, Episcopus ipse deparet. Docubant autem predicti, quae videbuntur Episcopo expedire. De cetero vero officia, vel dignitates ille, que scholasteria dicuntur, nonnisi Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in sacra pagina, aut in jure Canonico, & aliis personis idoneis, & qui per seipso id munus expleant, confutant: & aliter facta provisio nulla sit, & invalida, non obstantibus quibusvis privilegiis, & consuetudinibus, etiam immemorabilis, 34. Si vero in aliqua provincia Ecclesie tanta paupertate laborent, ut Collegium in aliquibus erigi non possit, Synodus provincialis, vel Metropolitanus cum duobus antiquis Suffraganeis in Ecclesia Metropolitana, vel alia provincia Ecclesia commodi oti uno, aut plura Collegia, prout opportunitas judicabit, ex fratribus duorum, aut plurimum Ecclesiarum, in quibus singulis Collegium commode institutu non potest, erigenda curabit, ubi pueri illarum Ecclesiarum educentur. In Ecclesie autem amplas diaconias habentibus possit Episcopus, unum vel plura in dieceps, prout sibi opportunum videbitur, habere Seminaria: que tamen ab illo uno, quod in civitate erectum & constitutum fuerit, in omnibus dependant. Postremo, si vel pro unionibus, seu proportionum taxatione, vel assignatione, & incorporatione, aut qualibet alia ratione difficultatem aliquam ori ri contigerit, ob quam bujus Seminarii instituto, vel conservatio impeditetur, aut perturbaretur; Episcopus cum supra deputati, vel Synodus provincialis pro regionis more, pro Ecclesiastice, & beneficiorum qualitate, etiam supra scripta, si opus fuerit, moderante, omnia & singula, que ad felicem hujus Seminariorum profectum necessaria & opportuna

videbuntur, decrent, ac providerat.

DECLARATIONES.

1. Ut singula Cathedrales.) Si duas Cathedrales erint unita, in unaquaque ipsarum Seminariorum est cingendum: si vero non poterit erig in quacunque, erant deputanda duo Magistri, unus Grammatici, alter Musici sumptibus separatis cuiusque Civitatis, infra hoc cap. §. si vero in aliqua.

2. Pro modo facultatis certum puerorum numerum.) In hoc Seminario non debent admitti plures pueri, quam qui ex pecunia alii possint, quae ex dimidia decima, secundum antiquum taxam, taxata fuerit.

3. Vel alio in loco convenienti.) Locus Seminariorum sedificationi deputandus, de clementia Civitatis, cuius intertest, approbat debet.

4. In hoc anno Collegio.) In Seminario collocari debent pueri, qui sunt præciosiores ad vitam Ecclesiasticam, & præcipue pauperes, qui dum in eis manent, Ecclesiastice præcepis & moribus imbuediuntur.

5. Et ex legitimo matrimonio nascintur.) Non spuri, etiam scilicet legitimis.

6. Tonura statim uentur.) Quomodo, aut quis possit ex fratribus Seminariorum tunc sibi aliquatenus promoveri ad factos ordines, vide que supra notata sunt cap. 2. fess. 24.

Declaravit S. D. N. Gregorius XIII. Clericos Seminariorum ad factos Ordines promoviri non posse, nisi pro servitu Seminariorum, & tunc cum assignatione certi anni redditus, unde si promotus honeste vivere possit, que ramen assignatio ceserit, postquam ille aliunde se agere ludente poterit. Vide Sess. 21. cap. 2. §. Eam benefic.

7. Cum consilio duorum Canonistarum.) Duo Canonici electi ab Episcopo ad consilium educationem puerorum in Seminariorum, debent esse perpetui, nec possunt per eum ad libitum (nisi ex juxta causa & legitima) mutari. Imo vero Episcopus tenetur consilium Canonistarum predictorum adhibere in constitutis regulis universitibus, Seminariorum loco, & similibus, ac etiam similis esse in singulis rebus, ut puta electione puerorum singulorum introducendorum, electione Magistrorum, librorum legendorum, Confessoris positione, discipulorum expulsione, iuritatione,

& similius. Tenerit etiam Episcopus cum consilio corundam tam circa visitationem disciplinae ac morum clericorum, quam circa temporum rerum administrationem, ac omnium eorum, quae hic exprimuntur, providere: & suffici illorum consilium requiri tantum, poterique præterea Episcopum eorum consilio adhibito flaveri, & declarare que providentia sua magis expedire judicaverit.

8. *Ibidem Episcopus cum consilio duorum, &c.*) Episcopus tenuerit Deputatos adhibere in consilio pro tota temporali administratione predicti Seminariorum, excepta exactione, qua ad solum Episcopum spectat. Itaque Episcopus tenuerit adhibere in consilium predictos deputatos, non tamen tenuerit eorum sequenti consilium, & nisi eorum consilium adhiberet, minime validam unionem beneficiorum facit.

An Episcopus vigore hujus §. & quia, potuerit dismembrare Canonicum a Collegiis, in qua sunt fundi Canonicatus, & applicare illum Seminario, & Congregatio centuit, Episcopum ex hoc capite potuisse id facere. Attemant enim creationem factam Seminariorum, nihil eo nomine solvendum est.

Congregatio Concilii censuit, Canonicos ab Episcopo electos ad Seminariorum administrationem ad praescriptum Concil. cap. 18. Sess. 21, verbi que omnia, etc. perpetuo, nec posse anovocari, nisi ex iusta & legitima causa.

9. *Ex fructibus integræ mensæ Episcopalis.*) Debet primo Episcopum ex suis & sui Capituli fructibus contribuere Seminario, ac postea reliquos ad idem cogere, & clero torius Diocesis pro contributione Seminariorum debet impoñi media decima super fructibus omnium beneficiorum. Super hospitale ramen, quod neque in titulum, neque in administratione datur, sed mere laicale est, non posset taxa ratione Seminariorum imponi.

10. *Ex Capitulis.*) Canonici, qui contribuunt Seminario ex fructibus suis præbendis, non debent contribuere ex distributionibus quotidianis a praebendis diffinitis, vel incertis. Hoc comprehendit etiam Regulares, qui de incerto nihil solvent. Alius nullus ex exemplis a contributione Seminariorum, nisi qui nequaquam a Concil. Trident. excipitur. Vide infra, hoc cap. §. Prebendarum.

Congregatio Concilii censuit, si fructus, & redditus Canonicatu[m] confidunt in distributionibus quotidianis, qua dari solent

dunata, divinis personaliter intendentibus, non tenet Canonicos ad Seminariorum contributionem.

Congregatio censuit, si fructus ex redditus Ecclesiæ Collegiarum confidunt in distributionibus quotidianis, que solenniter dati solent iis, qui divinis officiis personaliter interficiunt, non teneri Capitulum ad contributionem Seminariorum.

Ante quam fructus raxentur pro rata Seminariorum solvenda, deducendas sunt expenses, que in beneficis sunt, tuncrum quoque ratio habenda est.

11. *Quoniamque dignitatem.*) Etiam Cardinales cogi possunt ad contribuendum Seminariorum, de fructibus beneficiorum, que habent in Diocesis, in qua est Seminarium.

Brevi S. D. N. de concessionis immunitatis contributionis Seminariorum facta Canonici Regularibus, non habet locum, ubi tempore concessione immunitatis predicta & non erat stabilita eis, & Seminariorum erat in quæ possitione ab eis exigendi.

12. *Præbendarum.*) Neque hoc Decreto, neque Brevi Pii V. comprehenduntur distributiones quotidianas a praebendis diuinis & minus certa, pro quibus nihil exigendum a Seminario. Vide hoc cap. §. Ex Capitulis.

13. *Abbatiarum.*) Si Abbas sua mæceda conductum Theologum habet, qui sacra Scripturam interpretetur, & Grammaticum, qui literas, his sumptibus deducti, deinde his etiam, qui sunt non modo in perspicidate & colligendis annos fructibus & provenientibus Abbataria, sed etiam in suscipiendo & profundendo litibus, quæ ad suenda Iura ipsius Abbatarie pertinent, verus Abbatarie redditus remittandus est, atque talis estimacione & summa, enarrante omnium sumptuum, de quibus dictum est, habita ratione, Abbas contribuere debet Seminario. Sed si Abbataria seu aliud Beneficium nullus est Diocesis, sed sibi Seminariorum nullus est Diocesis, sol. sibi Seminariorum nullus est Diocesis, in qua illa Abbataria constituta erat, si vero Ecclesia seu Beneficium est in una Diocesi, & bona eius in altera, contribuere Seminariorum fieri debet Episcopo loci, ubi est Ecclesia, nisi bona in altera Diocesi existenta sit propria aliecius Ecclesia, ibi contrutus, que tanquam membrum subiecta est Ecclesia Parochiali, aut eidem unita: quo calu contribuere fieri debet, ubi sunt bona.

Quod etiam declarandum est, si Ecclesia illa unita aut subiecta, contrutus fuerit ante acquisitionem ipsorum bonorum: quia

Caput.
7. Junij
1592.

Sessio XXIII. Cap. XVIII. de Reformatione. 243

quia si constaret bona fuisse prius applicata Ecclesiæ principali, licet vera posca addicata fuerit alia Ecclesia, contributio fieri Episcopo Ecclesiæ principali, infra hoc cap. §. Ex beneficiorum.

14. *Ex Hospitalium.*) Hospitalia excepta ad contributionem Seminariorum non revertentur. Neque Concilium comprehendit Hospitalia, quæ administrantur a laicis, & in quibus sunt bona laicorum, sed ea tantum, quæ dantur in titulum vel administratione perpetuum, & arce, ita etiam intelligitur Clem. Quia contingit, ibi allegata. Idemque Concilium ibidem cogit ad contributionem Seminariorum, illas confraternitatem, quas nonnulli vocant Scholas, que habent de bonis Ecclesiæ, intitulat sollicito bonorum Ecclesiæ, utrumque. Alioquin Hospitalia, quæ non sunt in titulum, commenda, seu administratione, modo beneficia ameva, sed admisit aut proveniens Ecclesiæ eos non habentes, non tenebunt contribuere Seminario.

Domus Hospitalis S. Antonii data in commendam deo Seminariorum contribuere, licet non fuerit affirmata, neque taxata in libris Sacrae Scripturæ, apologetica, quia debent eis bona estimari, ac deducitis oneribus solvi, debet commendatorius Seminariorum contribuere medium decimam secundum antiquum taxam.

Hospitalie unius Diocesis habens beneficium annuum, quod est alterius Diocesis, tenetor contribuere pro rata fructu beneficij annexi Seminariorum, quod est in Diocesi, in qua situm est beneficium.

Congregatio Concilii censuit, super Hospitalia, quod neque in titulum, neque in administratione datur, sed mere laicale est, non posse taxam ratione Seminariorum imponi.

15. *Ex beneficiorum quotidianis.*) Membra seu bona aliquip beneficii posita in tali Diocesi, tenetur ad contributionem Seminariorum Diocesis, ubi situm est beneficium, licet in dictis bonis creta, sicut Ecclesia, postquam erat bona dicti beneficij, beneficia vero unita contribuere tenetur Seminariorum propter Diocesis, licet Ecclesia cui sum unita, sit in alia Diocesi. Sicut & Parochiales, que sunt in alia Diocesi, licet ab alio, quam ab Ordinario nullus Diocesis collata sunt, & bene contribuere Seminariorum Diocesis, in qua situm est. Et bona sita in una Diocesi, que propriam attributa alicui facello epidem Diocesis, quod tanquam membrum subiectum aut unitum sit alicui be-

neficio in altera Diocesi sit, neque constat eadem bona illi beneficio prius adjecta fuisse, quam in eis significatur facultum: contributio fieri Seminario Diocesis, in qua situm est beneficium, cui illud facultum (cujus praedita bona sunt,) unitum aut subiectum est. Quod bona prius applicata sicutem, quam in eis significatur facultum, contributio fieri debet Seminario loci Diocesis, in qua hoc beneficium est contributum. At vero ex beneficio, quod in diversis Diocesis habet bona, contribuendum est Episcopo loci, in quo est beneficium Ecclesia & nisi bona in aliis Diocesis possita, sicut propria unius Ecclesie dicti beneficij, quia tunc contributio debet Episcopo locorum, in quibus bona cum suis particulari Ecclesiae sunt unita, dummodo tamen Ecclesiae subiecta aut unita, construenda fuerit ante acquisitionem bonorum. Igitur de contributione facienda Seminariorum ex bonis beneficiorum, quæ sunt in diversis Diocesis, declarandum est. Primo, Ecclesie habentem prædia in bona in alia Diocesi, debet ex illis contribuere. Secundo, si unus beneficium annexum sit alterius, cum suis bonis in aliis Diocesis, illa bona contribuere debet Episcopo loci, ubi situm cum sua Ecclesia, non obstante annexione. Tercio, si bona unius Diocesis sit unita beneficio alterius Diocesis, sive careanti Ecclesia sive aliquam habentem, que tamen non sit Domino bonorum, sed sedicenda fuerit ad communitatem incolarum, nec bona sit applicata ab initio, non sequuntur illam Ecclesiam. Tunc si sunt unita alteri beneficij in alia Diocesi, contribuere debent illi Ecclesie, qui unita sunt, in primo calo dictum est.

Pro contributione Seminariorum non debet impensum beneficij sed derelicta est certa pars ex fructibus ejus.

16. *Eiam nullius Diocesis.*) Beneficium nullius Diocesis, solvit Seminariorum illius Diocesis, in quo alias beneficium illud constitutum erat. Super hoc cap. §. Abbatiarum.

17. *Eiam exemplis.*) Exempta monasteria non exculantur a contributione Seminariorum.

18. *Seu provenientia.*) Non tamen in-

certis. Etiam aliorum Collegiorum.) Congregatio censuit hoc intelligendum de regularibus, non-regularibus Collegiis. Seminariorum dicendum vel docendum, intelliguntur Seminariorum Clericorum facultum.

Collegii pro erudiendis pueris instituti, quod ex dicto Concilio Tridentini Decreto jam sic Seminario applicatum, Ordinarius est administrator, cum onere tamen, ut omnia curae exequi, quae ordinatae fuerint in dicti Collegii institutione.

Frates mendicantes ex redditibus beneficiorum Monasteriorum annexorum, Seminario contribuere debent: nec obliuio, quod praegendant se esse exemptiones: quia videlicet in illis lectiones Grammaticae & conscientiae calum pro audiendi confessiblioni quorundam habeantur: Congregatio enim censuit non esse ob id exempta, sed tantum ejus impensis rationem habendam, & quae ante Concilium fieri solebat pro salariis horum lectorum, &c. et, tanquam ex alienum, detraherenda: exteram tenere ex reliquo ad copribuendum Seminario ad ratam.

Si Monasteria Regularium ex constitutis suis religionis tenentur Collegium Universitatis propriis expensis singulorum Monasteriorum sustentare, que de causa forlabant ante Concilium colendum prout sumptus facere, quos faciunt hoc tempore: et quoniam et in eorum sumptuum, (perinde atque axis alieni ac legitimis oneris, quod animis fructibus ejusdem Religionis impositionis fit) iatio habeatur in taxatione Seminarii, ita ut ea deducatur, pro reliquis duxarant fructibus, qui superfluit, ad satiam, parum Seminario contribuant. Similiter si ante Concil. Trident. ex inserviis Religionis solebant in ipsius Monasteriis, sumptibus eorum sustentari profectores ad docendam monasticae juventutem, detraherenda est hinc impensa tanquam ex alienum, & de reliqua summa aliquantum eadem Monasterio Seminario ex praeterea Concilii Tridentini erecto contribuere debent pro rata.

20. *Aliis non habentur.*) Monasteria, in quibus actu Seminario non est, & tamen contribuunt alteri Seminario pro sustentatione Scholarium, confentient eodem jure, ac si Scholares haberent: propriae non contribuunt, nisi de redditibus, qui superfluit.

21. *Hac enim exempta esse volunt.* Tenentur tamen contribuere pro reliquis fructibus, deductis impiis Seminarii, que deducuntur tanquam ex alienum.

Legata hec de causa, ut conductus fieri Grammaticus, qui pueros pauperes literis instruit, intelliguntur ex Concil. Tridentino cap. esse applicata Seminario cum onere erudiendi pueros pauperes, sicut Testator jussit. Et relata pauperibus, sive ad educationem & instructionem miserabilium

puerorum cuiusdam Collegii, quo postea blabato, tandem ad Hospitalite aliquod ea legi pervenirent, ut alii darentur, qui ad pristinam pietatis ultimam & officia ea conferret, ex Decreto Concil. Trident. Seminario attribuere licet, & ei applicata censeretur.

22. *Praterquam ratione redditum, qui superflui efficit.*) Beneficiis, etiam si habeat Seminarium, tenetur contribuere pro reliquis fructibus: nam impiis Seminarii deducuntur, tanquam ex alienum.

23. *Confraternitatum.*) Modo tamen aliquod beneficium aliebantur habent. *Infr. hoc cap. S. Confraternitatis.*

24. *Que in nonnulli locis schola appellatur.*) Non autem si ex elemosynis & collectis Confraternitatum redditus constitunt, *Infr. hoc cap. S. Confraternitatis.*

25. *Non tamen mendicantium.*) Hinc aperte colligunt, fratres mendicantes ad Seminarii contributionem non teneri: quod procedit, si non habent beneficia unita Monasteriorum: quia de beneficiis unitis etiam ipsi solvere debent, habita ratione diuinitatis reddituum dictorum beneficiorum. *Sag. hoc cap. S. Fratres.*

Congregatio censuit, portionem, quam Seminario legitime contribuere tenebatur id beneficium, quod unitum postea fuit Monasterii, vel mendicantium, vel eorum, qui istud, ac mendicantes, gaudent priviliegiis, non possit amplius exigui, propterea quod beneficium statu mutatus est a deponente corrum, quoniam Pii V. Sandie mem. privilegio ab humiudi onere Seminarii exceptum esse peripsum est.

Si ignoratur, ejus nature sint bona unita Monasterio, Ecclesiastica videlicet ac auxilia donata, vel alias exempta a contributione Seminarii, et obnoxia sunt: & hoc procedit in Monasteriis, qui non sunt mendicantium: nam in mendicantium Monasteriis, que possident bona immobilia, onus probandi ea esse per uniones acquitata, in Episcopatu transferunt, quo id non probante, ipsa erant exempta.

Sanctissimus Dominus noster Gregor. XII. ex sententia Congregationis declaravit, quies Hierofolymitanos non tenet ad contributionem Seminarii pro illis beneficis Ecclesiastici, quae ad suam Religionem Hierofolymitanam non pertinent.

26. *Parvum aliquantum.*) Ad rationem dimidie decimae, justa tamen antiquam, si Seminarii erat eructum post diem 11. Jul. 1567. Vide *supr. hoc cap. S. Domus, &c.*

Pars aut portio aliqua pro illis beneficis,

quae in libis Decimatim non reperiuntur, taxata, Seminaria non debet, licet etiam bona reperiuntur taxata in libris Decimatim, quando beneficia ob paupertatem Religiosorum ea obtinentur, fuerint facta immunita a solutione decimatum. Non contribuant enim tunc Seminario.

Episcopus, qui ante diem 11. Jul. 1567, tempore Seminarii non rexerit, quandocunque illud erigere constituere, ab ipsa reali erectione nihil eius nomine ultra dimidiam decimam relatum ad antiquam taxam exigat, & si quid amplius exegerit, vel testificatur, vel cum eo competenter quod in posteriorum post ipsam erectionem, ad eam ratione exigendum est: nisi tamen clare apparet, totum illud, quod amplius est exactum, iam fulle vere conversum in preparatione necessaria, aut aliud similem operam Seminarii, antiqua autem taxa et ab intelligentia, quia in illo fuerit, antequam alia nova ibidem fuerit.

Congregatio Concilii censuit, ex exercitu ad obviandum fraudibus opere decerni, ut bona possint etiam ante vacationem uniti Seminario beneficia, quae obirentur personae, quae vel ob familiaritatem Cardinalium, vel aliam rationem tales sunt, ut quocunque modo decedant, certum sit, ea fore affecta de Apolitica.

Uniones de beneficis reservatis validae sunt, si modo facta fuerint ante ipsorum vacationem: quod si post vacationem facta reponantur, nullae sunt, et prouisio a Sede Apostolica, mitti debent in possessionem dictorum beneficiorum.

Non potest Episcopus vigore hujus Decreti applicare & unite Seminaria beneficia, quae relevantiam requirunt, veluti Canonicas, &c. Nec et beneficia, que sunt ad Inferiorum collationem, nec que commendata sunt, ne beneficia Juris patronatus, etiam Ecclesiastici, neque que Monasterii sunt unita vel annexa.

Seminarii possunt ac debent uniti beneficia opima, si venit casus vacationis.

Beneficia simplicia, que per mortem vacant, possunt uniti Seminario, per Episcopum, licet effici reservata, vel affecta, nisi unam alia beneficia simplicia, que jam vacant in mense Episcopi praeidi, & quorum collatio ad Episcopum spectabat, ipse non Seminario univiser, sed aliis contribuieret, vel aliam unionem faciat non continuo mandasset, vel forte exceptionem non de-

mandasset.

Episcopo Hodiensi concilium fuit, ut possit cogere clericos ad contributionem Collegii aut Seminarii, sed ad finem a Concilio praescriptum.

Item si rurale beneficium uniatur Seminario ad prebendam lectoris, ex nomine, prout ex sunt, quandoconque vel quodcumque vacaverit, intelligetur unum.

Item, qui in Collegio illo per triennium studuerit, habet privilegia data ipsi Universitateibus.

Episcopo Augustano propter merita sua concilium fuit, ut Prioratum S. Viti Urbs Augustanae Seminario applicaret.

Episcopo Heriberto a Gregor. XIII., concilium fuit, ut Monasterium Monialium defterum, ne in hereticorum manus veniret, Seminario sui unitus, idque fuit factum anno 1581.

Congregatio Concilii censuit, non posse uniri beneficia Seminario, si iuxta formam ipsius Concilii unionis tempore minime erectum fuerit, utroque nec Magistris, nec scholariis in eo acto existentibus.

Congregatio Concilii censuit, si Episcopus beneficia simplicia, fervata forma Concilii, Seminario uniter ante cursum vacationem, ex ianua mensis fervato, unionem debere effectum fortius.

Congregatio Concilii censuit, unionem ab Episcopo factam Seminario absque consilio quatuor deputatorum, iuxta praescriptum Concil. Trid. cap. 18. *Sess. 24* de Reformatione, minime valere.

Congregatio Concilii censuit, in unionibus beneficiorum faciens Seminario, factis eis fervata forma tradidam a Concil. cap. 18. *Sess. 23*, de Reformatione, nec requiri consensus Capituli.

30. *Sed pro pensionibus.* Portionibus contribuere debet Seminario pro rata ad rationem illam, qua contributum Timularum.

In taxa Seminario pro pensionibus solvenda, est ea ineunda ratio, Primum inquiratur, quanta sit taxa antiqua unius decimae, cuius taxam partem dimidiam beneficiis perfolvit, ex pensionibus vero remanebat proportionabiliter habito respectu ad verum va- lorem beneficij, & taxam perfolutam hoc modo; vid, si beneficium in taxa est, pro decima integra, puto Ducatur, 60, 30, quidem a Beneficiato perfolventur, que sunt pars dimidiae decima. Attendant postea ad verum beneficij valorum, nempe Ducatur, 900, pensione vero fingatur 600, arre ex 30. Seminario solitus, beneficium virginis nomine pensionis, reliqua decem rationes beneficij præstabit.

30. Martii 1594. Congregatio Concilii censuit, titularem occasione contributionis per cum facta seminario, non posse derelicare ex pensione, quam solvit, nisi pro rata pensionis,

& ad eam rationem, ad quam ipse titulus inscribitur.

31. *Compellantur.* Si videlicet vere Seminarium fuerit erectum: nam ante erectionem nullus potest cogi ad solutionem.

Solventes pensionem, possunt retinere tantum taxam debitam pro Seminario, ut Seminario sit factum ad solutionem.

32. *Deinde us. cum &c.* Congregatio Cardinalium censuit, cum, qui obtinet Scholasteriam, cogi omnino debere ad obendum manus suum. Ita in quadam decisione data Episcopo Irenensi die ult. Aug. anno 1574.

33. *Quod si iudicio Episcopi.* Ante omnia in Seminariis condicundis est Grammaticus & Musicus, qui pueros instruant, & si reiperantur felicitate, exteriori antependenti sunt.

Licentia in sacra pagina aut jure Canonico in qualibet Universitate approbata non oblat, quod non sit ex illis, qui eis in illa regione, in qua esset scholasteria.

34. *Si vero in aliqua provincia.* In Ecclesiis, ubi adeo sunt tenues res publicae, ut hujusmodi Seminaria erigi non possint, provideatur saltem expensis beneficij obseruentur de duobus Magistris, altero Grammatico, altero Musico. *Supra initio hujus capituli.*

Nonnullis Episcopis conquerentibus de pauperitate Seminarii ex Conciliis taxa, S.D.N. respondit ex lectione Congregationis fervandum esse Decretum sancte mem. Pii V. & eius postea ergo Seminario juxta formam Concilii, institutis scholam et commodi- tate modo, quo poteretur.

Dubitatum fuit aliquando, An beneficia unius Diocesis alias per Sandifilium Dominum nostrum Seminario Clericorum alterius Diocesis, in qua existunt, erecto & instituto juxta hoc Decretum Concilii, annexa, illam portionem solvere concenterunt, quam vigore ejusdem Decreti impositam solvere concenterunt, qui ante memoraram unionem beneficij in titulum sive commendam per 15. annos obtinuerunt. Congregatio censuit, portionem detractam, & applicatam Seminario non posse afferi: quia uno, de quo agitur, applicatur tantum ille Seminario alterius Diocesis, in qua sunt factus beneficij uniti, sed non emittit a portione priori Seminario debita & profi- vi folia: nam jus acquisitum fuit, & non potest tolli: non obstante Concilio illis verbi, hoc enim excepta eis volunt: nam illud habet locum in collegiis & Seminariis, ante Concilia crestis vel dotatis, ut ex talibus

talibus non detrahatur portio pro alio Seminario, nos vero loquimus, quando prius confutet per se, & postea subsequetur fuit unio.

Quarebatur, An fratres mendicantes, Moniales S. Basili, & Monache Cartu- nianae pro grangis, qui omnes in civitate Hieracensi ante annum 1517, pro Seminario sicut ulla controversia contribuerunt, possint etiam hodie cogi ad eandem rationem? Sacra Congregatio Concil. sub die 19. Mart. 1587, recollectis Episcopis Hieracensi, circa hoc fratres mendicantium esse exemptos, ex Concilio hoc capitulo, & reliquo Regulae et privilegio scilicet, *Ex parte Moniales vestrum teneri, & ut eum paupertatem aliqua bona possident, quae immunita fata finit a rotolo Clerico Diocesis*, non obstante, quod Seminarius fuerit encum ante predictum Decretum, Episcopum recte potest exigere taxam impositam die 7. Octobris 1580. non reclamaverit enim Abbas S. Marie Montis Lessigia ejusdem Diocesis.

R E M I S S I O N E S.

a. Vide Gonzal. ad reg. 5. cancell. gl. 5. S. 7. num. 65. cum sequentia, latissime Zeroli, in praxi Episcop. parti, i. verbo, *Seminariis*, pag. subi 326. * Vide etiam P. Aloys. Ricci, in prax. Ecclesie Neapolitan. dec. 489. & dec. 492. num. 5.

Confraternitas numero, qua oblatio- nes incertas & maximas habent, contribu- tenentur, si nimis habent fructus Ecclasiasticos.

Ante pensiones super curatis, & mena Episcopali, ad rationem simplicium curatorum taxari debent? Sacra Congregatio recollecti pensiones teneri pro rata illius taxe, quae ab Episcopo cum Concilio deputatorum ad prescriptum Concilii hoc cap. fuit imposta beneficij ipsi, ex quorum fructibus solvuntur pensiones. *Sup. hoc cap. 5. in zax.*

Ubi non adiungat prebenda in Cathedrali, & distributiones taxari non debent, Congregatio quippe censuit, & recollectis Episcopis Hieracensi codem die non taxandas distributiones quotidianas. *Sup. hoc cap. 5. Ex Capitulo, & sess. 21. cap. 5. de Reformatione. S. Distributiones.*

Qui habent prebendas in Cathedrali & curiarum in civitate ex dispensatione Apostolica, pro distributionibus non sunt obligati taxandi. Sacra Congregatio enim recollecti eidem, non teneri Canonicos pro distributionibus mere quotidiani, *ubi in pr.*

Illustrissimi DD. Cardini, pto Abbatis & beneficiorum, ad simplicium rationem di- xerunt facientes esse taxationem. Etenim & ipsa facta Congregatio recollectis eidem DD. Cardinali, estimante, etiam eos teneri juxta taxam ab Episcopo & deputatis, ut supra, legitime faciam. *Sup. hoc cap. 5. Quaramus.*

Eques Hierofolymianus pro Grangis contribuere, Sacra Congregatio recollecti ei- dem codem die non tenent.

An Abbatis & beneficia, que habent Ecclesiastices matrices in alia Diocesi, contribuant?

Sexta . Confraternitates, & schola ha-

bentes redditus etiam tenentur contribuere, si sint Ecclesiastici.

Septima. Confraternitates, & Capelle habentes redditus Ecclesiasticos, exilientes tamen intra Ecclesias Regularium, tenentur contribuere.

Otiosa. Hospitalia data in titulum, vel administrationem, si habeant beneficia annexa, vel redditus, aut proventus Ecclesiasticos, etiam tenentur solvere, resert idem Zerol. p. 1. verbo, *Hospitale, vers. decim. dubium.*

Nona. Legata facta pro magistro Grammatico, qui pueros pauperes doceat, applicari possunt Seminario, cum onere studiorum pueros, sicut testator iustis.

Decima. Bonis, que fuerint applicatae alicui collegio, propter Christianam educationem miserabilium pauperum, si Collegium id sublatum sit, debent ea bona applicari Seminario.

Undecima. Contribuere non tenentur Canonicos de distributionibus quotidiani Seminario, si contribuunt ex fructibus sua prabendae.

Duodecima. Qui solum habent quotidianas distributions, non tenentur de illis contribuere Seminario, resert idem Zerol. p. 1. verbo, *Distributiones. §. 5.* Gonzal. ad reg. 8. cancell. 9.7. proam. 170. cum seqz.

Decimateria. Cooptati in Seminarii Collegium non possunt ordinari ad virilium Seminariorum, nisi ob causam intervenientis beneficio, quod forsitan esset ab Ordinario Seminario sumatum, vel ab alio.

¶ *Pauperum autem filios praepice eligi vult.*) Vide Zerol. in praxi Episcopali p. 1. verbo, *Seminarium. §. 2.*

† *Modo suo sumptum elantrit.*) Vid. Hor. Lucium de priu. schol. priu. 89.

¶ *Grammatices, canthus. &c.* Vide Zerol. d. verbo, *Seminarium. §. 4.*

¶ *Qua omnia. &c.* Vide Zerol. d. verbo *Seminarium. §. 3.*

¶ *Cum consilio duorum Cenonicerorum. &c.* Quod Episcopus tenetus adhibetur in Consilium praedictos deputatos, non tam tenetur sequi consilium eorum, tenet Gonzal. ad reg. 8. cancell. 46. n. 74.

¶ *Cum consilio duorum de capitulo.*) Vide Dominum Casarem de Graff. decisi. 132. per tomos.

¶ *Pratibus S. Joannis Hierosolymitani.*) Vide Gonzal. ad reg. 8. cancell. gloss. 8. n. 52.

† *Emman. Rodriguez qnaf. Regul. tom. 1. quaf. 1. art. 6. quibus accedunt tradita per Natiann. conf. 307. num. 15.*

¶ *De Collegiis & Monasteriis Mendicantibus.* Vide Fr. Emma. q. Regul. tom. 2. 9. 4. art. 2. & 9. 66. art. 1.

¶ *Nec non beneficia.*) Vide Gonzal. ad reg. 8. cancell. gloss. 3. num. 3. ¶ Vide quod post Neviz. nota Casar de Graff. d. decisi. 12. num. 5.

¶ *Etiam premissum.*) Quod sint beneficia Ecclesiastica; ex hoc text. colligit Gonzal. gl. 5. §. 2. num. 8.

¶ *Etiam ante vaccinationem.*) Vide Menoch. in conf. 294. maxime num. 15.

¶ *Nec per risignationem ipsorum.*) Vide Flamin. de Regn. lib. 2. q. 9. n. 2. & lib. 10. q. 7. num. 17.

¶ *Uniones, & applicationes suspensi. &c.*) De Regn. simpliciter intelligi, non autem de conditionalibus in favorem certae personae, laetare Cardinalium Congregationem decidisse testatur Gonzal. gl. 14. num. 10.

¶ *Sacra Cardinalium Congregatio censuit,* debet prius esse erecta illa Seminaria & in illis scholares actualiter adesse, ut uniores Sacrae Seminario subfusant, resert Gonzal. gloss. 8. num. 68.

¶ *Ez pro pessimum, &c.*) Vide Tirag. de iure primog. 5. 70. num. 10. Valase. de iure Empyri. q. 17. num. 10.

¶ *Non nisi Doctoribus.*) Vide Peregrinum. conf. 3. num. 19. folio 1.

¶ *Non obstantibus quoniam eius privilegi.*) Vide Felin. in cap. nulli num. 6. de script. Cened. Collectan. 14. ad festum n. 6. Carol. de Tapia in libris de confess. Print. p. 2. p. 49. ex num. 103.

Vide Annotationes ad hoc Capit. in appen-
dix sub discussione 25. Card. de Luca.

Inditio future Sessionis.

Insuper, eadem sacrosancta Tridentina Synodus proximam futuram Sessionem in diem decimam sextam mensis Septembris indicit: in qua agetur de Sacramento Matrimonii, & de aliis, si qui erunt ad doctrinam fideliter pertinentia, que expediti possint; item de provisionibus Episcopatuum, dignitatibus, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, ac de diversis reformationis articulis.

Prorogata fuit Session ad diem 11. Ne-
vemb. 1563.

S E S-

SESSIO VIGESIMAQUARTA,

Quæ est octava

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 11. Novemb. M. D. LXIII.

Doctrina de Sacramento Matrimonii.

¶ *MATRIMONII perpetuum & in-*
¶ *disolubilem nexus primus humani generis parenti divini Spiritus instinctu pronunciavit, cum dixit:*

¶ *Hoc & (a) nunc os ex offisis meis, & caro de carne mea, quamobrem (b) relinquam homo patrem suum, & matrem, & adhaeresci uxori suæ, & erunt duo in carnis una.*

Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari, & conjungi, Christus dominus apertius docuit, cum postrem illi verba, tamquam a Deo prolativa, referens dixit: (c) Itaque jam non sunt duo sed una caro, statimque ejusdem nexus firmatus, ad Adam tantum autem pronunciata, his verbis confirmavit; (d) Quod ergo Deus conjunxit, homo non separat.

Gratian. vero, quæ naturalem illum amorem perficeret, & indissolubilem unitatem confirmaret, conjugue que sanctificaret, ipse Christus, venerabilium Sacramentorum institutor, atque perfector, sua nobis passione promeruit. Quod Paulus Apostolus innuit, dicens; (e) Viri diligite uxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & secundum tradidit pro ea; mox subiungens: Sacramentum hoc magnum est; ego autem (f) dico in Christo, & in Ecclesia.

Cum ergo Matrimonium in legge (2) Euangelia veteribus coniunctis per CHRISTUM gratia preficeret; merito inter novas legis Sacraenta an-

numerandom, sancti Patres nostri, (b) Concilii & universalis Ecclesie traditio semper docuerunt: adversus quam impii homines hujus facili infanctiantes, non solam perperam de hoc venerabili Sacramento fenserunt, sed de more suo prætextu Euangelii libertatem carnis introducentes, multa ab Ecclesia Catholica sensu, & ab Apostolorum temporibus probata conseruandine aliena, scripto, & verbo affuerunt, non sine magna Christi fidelium iactura: quorum temeritatem fancta, & universali Synodus cupiens occurrere, insigniores prædictorum schismatricorum heretices, & errores, ne plures ad se trahat perniciosa eorum contagio, exterminandos duxit, hos in ipiis hereticis, conrumque errores decernens anathema-

timos.

REMISSIONES.

¶ *De Matrimonio late scripterunt Petr. Sol. de Martrin. Vividal. in Candel. Averius. de Martrin. Veracruz. in Specul. comp. Greg. Lopez sit. 1. p. 4. Perez sit. 1. lib. 5. Ord. Marij. sit. 1. lib. 5. Nostræ Rec. Barthol. Ledesma. in summ. sit. de Martrin. Pet. de Ledesma. in tract. de Martrin. & in summ. p. 1. de Sacram. Matr. monit. Card. Bellarm. de Martrin. Zerol. in praxi Episcop. verbo, Martrinismus. p. 1. Stephan. Quant. in summ. Bellarm. & verbo, Martrinismi impedimenta, & verbo, Martrinismi dispensacione. quod addit. Propter de Augustino, novilime D. Joannes Gutierrez. tractatum editio de Martrin. lib. 5. suarum qq. Canon. Et ex Doctissimis Theologis Societatis IESU Pat. Henrique*

in